

Svētdien, 2011.g. 21. augustā

Katskiļu 3x3 Avīze #5

Tautiņās iziedama,
Dziesmas roku kalniņā;

Tautiņās dzīvodama,
Pa vienai izlasīju.

Šī nedēļa ir pagājusi vienās dziesmās! Sabraukuši no dažādām pasaules malām, esam vienojušies dziesmā, nodarbībās, maltītēs, lietū un saulītē. Uz redzēšanos nākamajā vasarā!

Helēna

Svētdien, 2011.g. 21. augustā

Katskilu Atskaņas #5

Maksītis Andersons

Silvāns Andersons

Peter Blassmann

Vizma Leimane

Laila McManus

Viggo Viira

Lūdzām mūsu
pusreizpus-
niekiem
izkrāsot
avīzītes galvu.
Bija grūti
izšķirties kuŗu
lietot, jo mums
patika visi,
tātad
ievietojam arī
tos.

Katskiļu Atskaņas #5

Svētdien, 2011.g. 21. augustā

Administrācija - Laila Gansert, Andra Leimane, Inga Bebre, Ingrīda Jansone, Helēna Viksniņa, Laila Medne

Virtuves saimnieces

Taina Laiviņa, Inta Grunde, Ilze Bula

Saimnieks ar palīgiem

Roberts Laiviņš, Ēriks & Andris Mežgaili

Brigita Viksniņa
Rīta vingrošana

Silvija Mežgaile
Rīta meditācija

Lilita Bergs
Izstādes vadītāja

Imanta Nigale
1/2 x 1/2

Ināra Klaiše
1/2 x 1/2

Inga Vītola
1/2 x 1/2

Virtuves darbinieki - Lija Kurēna, Ēriks Mežgailis, Maija McManus

Svētdien, 2011.g. 21. augustā

Katskiļu Atskaņas #5

Dzeja

vad. Rita Gāle Uibo

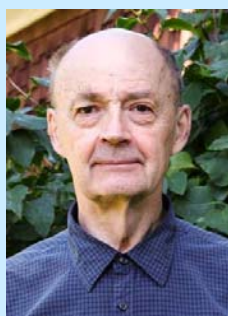
Kustēsimies

vad. Dace Gulbe

Pastmarkas

vad. Juris Raudseps

Katskiļu Atskaņas #5

Svētdien, 2011.g. 21. augustā

Polītika

vad. Ints Dzelzgalvis

Trimdas vēsture dzīvesstāstos

vad. Maija Hinkle

lektori: Biruta Abula, Mārtiņš
Štauers, Juris Žagariņš

Zāļu sievas pamācības

vad. Līga Reitere

Svētdien, 2011.g. 21. augustā

Katskiļu Atskaņas #5

Kalnā kāpšana

vad. Pauls Pilmanis

Keramika

vad. Aina Roman

Māksla

vad. Aivars Zandbergs

Red. lūdz
mākslas
ievirzei
piedošanu,
ka kaut kur
noklīdusi
ievirzes
kopbilde.

Katskiļu Atskaņas #5

Svētdien, 2011.g. 21. augustā

Metālapstrāde

vad. Gints Grinbergs

Rotkalšana

vad. Alfons Mednis & Andris Rūtiņš

Vitrāža

vad. Inga Zariņa

Keramikas rūķīšu pasaka

Reiz pagātnē, bet ne pārāk sen, deviņi rūķīši dzilā mežā, augstā kalnā, pie maza ezeriņa, taisīja keramiku. Prieģīgi, viņi savus darbus ietina dvieļšos, banāna un melones mizās, ielika metāla mucā, tad uzbēra krietnu kārtu zaļas zāģu skaidas. Nu tagad tikai atlika aizdedzināt skaidas. Pameģināja aizdedzināt viens, tad otrs, tad trešais. Skaidas kā nedega, tā nedega.

"Mums ir vajadzīgs apburtais šķidrums ko uzliet uz zāģu skaidām," teica gudrākais rūķis. "Es ceļošu pār trejdeviņām jūrām, pār trejdeviņiem kalniem un atradīšu," teica klibais rūķis. Klibais rūķis iejūdzta savu zirgu Toyota un jāja pasaulē meklēt laimi un apburto šķidrumu.

Nelaimīgie rūķi sedēja uz balķiem un raudāja. Te, kur radies, kur nē, ar baltu zirgu piejāja bajārs Roberts ar kalpu Ēriku. "Kas jums te par nelaimi?" bajārs jautāja. Rūķi izstāstīja savas bēdas. "Vai, tas nekas!" teica bajārs. "Mēs jums tūlīt palīdzēsim. Aizvedīsim pie kalēja Ginta. Viņš jums ar pūķa dvašu aizdedzinās zāģu skaidas!" Kalējs Gints nāca ar specīgu pūķa dvašu. Gints iepūta mucā vienu caurumu, otru caurumu, trešo caurumu. "Tad labāk degs," viņš apgalvoja.

Rūķi visi skatījās ar izplēstām acīm. Maza ugunīņa iedegās! Bet liesmiņas drīz vien pazuda... Rūķi atkal raudāja izmisīgi. Pēkšņi, rūķis ar rozīgiem vaigiem teica: "Mēs taču varam taisīt lielu ugunsgrāvu! Tad zāģu skaidas mucā noteikti degtu!"

Rūķi tā arī darīja. Ugunsкура liesmās zāģu skaidas aizdegās, bet rūķiem atkal nelaimējās. Debesis satumsa, dārdēja pērkons, spēra zibens un lietus gāza kā ar spaiņiem. Uguns atkal izdzisa. Rūķi, slapji, nelaimīgi, apsēdās dubļos ceļmalā un gauži, jo gauži raudāja. Viņiem par laimi, klibais rūķis atgriezās ar apburto šķidrumu. Ugunskurs atkal dega! Kas par priekiem! "Labi gan," domīgi teica gudrākais rūķis, "bet ja mēs te neuzmanīsimies, uguns izdegš."

Kādu laiku rūķi čakli nesa malku ugunskuram. Tad viens nogura, otram dūmi saskrēja acīs, trešajam sāpēja mugura. Visiem darbs apnīka. Te pa ceļu nāca igaunis Aivar un apsildīja rokas pie ugunskura. Kamēr šis priecājās par siltumiņu, rūķīši zips un prom! Tie priecīgi, ka tikuši no darba valā, bet igaunis palika pie ugunskura visu nakti. No rīta viņš attaisīja metāla mucu, atrada keramiku, pārdeva to un nopirka sev pili Lietuvā.

Keramikas rūkīši

Ventiņ vakars

Sen nav dzirdētas tādas smieklu šalkas kādas "lekcijas" laikā kā Ventiņ vakarā. Līga Reitere pielieto labākās aktīvās mācīšanas paņēmienus, kas tagad modē Amerikas skolās un augstskolās. Iesaistot mūs dzīvā vēstures stundā ar glītrakstīšanu, pašiem piedaloties, juzdamies kā senu laiku skolēni, daudz ko iemācījāmies par vēsturi. Līgai taisnība – viņa neminēja ne vienu vēsturisku datumu vai specifisku personu, bet ar visu to mēs

iemācījāmies par dzīvi un izglītību 19.g.s. beigās.

Līga daudz pienesusi abām 3x3 nometnēm – vai pinot meitenēm matus visinteresantākos veidojumos, vai gatavojot cepuru nesātājam Aivaram Zandbergam apšu lapu cepuri, vai stāstot un demonstrējot dziedinošo pērienu pirti. Te Katskiļos laimējas, ka kaimiņam ir pirts, un dažiem bija tā iespēja izbaudīt uz savas ādas Līgas dziedinošo pērienu. Rituāls ilgst vairākas stundas sākot ar piemērotu lapu un zariņu meklēšanu, slotas siešanu. Labu slotu nemaz nav tik viegli sasiet. Tad karsējās, atdzesējās, perās, utt. Nezināju, ka vajadzīgas veselas sešas slotas katram cilvēkam, un ka samitrinātu bērza slotu liek pār seju, lai vieglāk elpot. Vienreizējs piedzīvojums.

Bohēmija kalnos

Noslēguma vakaru iesākām vakariņās ar Helēnas Viskniņas pateikšanos visiem darbiniekiem un palīgiem. Tad nometnes saime

pārgāja uz Sarīkojumu zāli, kurā bija omulīgi un romantiski izdekorēta Bohēmijas vakaram ar trīsreiztrīsnieku dzeju lasīšanu un Lailas Saliņas lasījumiem par Elles Ķēķi un kaislīgi nodziedātiem dzejoļiem un dažām labi pazīstamām dziesmām. Paldies Laila!

Kalnā kāpēji

Piektdien kāpēji devās uz Blackhead. Diena bija tik karsta, ka Nick nogrieza biksu apakšas. Dažas minūtes vēlāk sāka līt, palika auksts un pat uznāca krusa.

Nākamā dienā kāpēji nobeidza paredzēto kāpienu pa Black Dome un Thomas Cole.

Pateicība no Mirdzas Balodes

3x3 nespējīgiem (handicapped) ir dotas iespējas, iedvesme! – piemēram atsākt to, ko viņi ir agrāk darījuši – manā gadījumā tautas dziesmu dziedāšanu - un uzsākt kautko jaunu; padomi nāk no piedzīvojušiem, sekmīgiem, augsti izglītotiem cilvēkiem... galvenais, laipnība, izpalīdzība no daudziem nometnes apmeklētājiem un vadītājiem.
Paldies!
MIRDZA
P.S. Un daudz kas cits

'Mēness starus stīgo, dzelmē dzidrajā'

No sirds pateicos visai 3x3 ciltij par cildeno iespēju jūs iepazīt tuvāk. Palīdzot Mairai pie avīzes, man bija dota reta izdevība iet klāt pilnīgi svešiem cilvēkiem un lūgt tiem, lai viņi ar mani kārtīgi izrunājas. Ko uzzināju? To, ka *katram* dvēselē mīt kāds reti skaists dārgakmens, un *katram* no mums ir savs krusts, ko nest.

Pēdējais uzdevums: intervēt Mirdzu Skaidrīti Balodi; norunājām trīs stundas, viegli būtu varējušas vēl trīs. Nonāku strupceļā: kā var cilvēka garo, krāšņo, grūto dzīvi raksturot pāris paragrāfos? Sapratu, par Mirdzas mūžu "sound bites" neiznāks. Ievietoju daļu savu piezīmju, lai jūs saprastu...

SR: Kāds skaists vārds – Mirdza

MB: Aspazijas Vaidelotes varones vārds/ 30-tos gados lugas ietekmē sievietes liek meitīnām vārdu Mirdza/ "Mēness starus stīgo, dzelmē dzidrajā"/ sākas karš, man ir 13 g./ vāciešu pavēlēta, māsiņa vāc ražu, nav pie mums/ krievi pārsit fronti/ pārspēks/ paps prom karā, gaisa aizsargos/ jābēg mežā/ liekam brālīti mazā vannīnā uz sedziņas, abas ar mammiņu nesam/101 gadu vecā vecmāmiņa jāņem līdz/ akla/ bet redz vīziju/ saka - es šorīt neēju ārā, man nepatīk tie liķi pagalmā/ kas te to sienu ir izlauzuši? /ienāk krievi/lielgabali/ vācieši vienā kalnā, krievi otrā/ viss notiek kā vecmāmiņa redzējusi/ mežā iekšā/ paņem segas/ bērzu birzī/ mitra zeme/guļ zem zvaigznēm/ vilkām sērķociņu - kurš ies skatīties, vai vāci vai krievi mūsu mājās/ tēvs pazudis/ aizbraucis viens uz Vāciju/ padzird, ka mēs vēl dzīvi Latvijā/ griežas atpakaļ/ bumboja un šāva uz visu, kas kustas/ bērns jau ir kustīgs, bērni skrien pa meža pļavu, kāro sēnes/ lidmašīna/ lido zemu/ šauj/ lecam grāvītī/ izsalkums/ kurš ies uz mājām ēdienu meklēt/ velkam atkal sērķociņus/ mežā krita tādas mazas bumbiņas/ tās nesprāgst uzreiz - vēlāk, kad bērniņi ar tām spēlējās/ tēvs mūs sameklē/ Liepāja/sagruvušas mājas/ prom uz Vāciju/ tur 3 nometnēs/ krievu zonā sadzina ražu vākt/ novācam/ nolemjam bēgt/ angļu zonā pirmo reizi dabūjam tā īsti paēst/ bet nometni slēdz/ tēvs gana lopus/ sapelna 1000 markas/ var izdzīvot 1 mēnesi/ nonākam Berlīnē/ braucot ar Ū-bāni, dzird, ka kāds runā latviski/ latvietis stāsta par trešo nometni/ no tās prom uz Mississipi kokvilnu plantācijām/ Staļins mirst/ 1953./ tagad drīkst rakstīt vēstules uz Latviju/ rakstām/ atrodam, ka māsiņa vēl dzīva/ 10 gadus vēlāk ar draudzeni, Valdu Dreimani, kļūstam celmlauzes/ pirmās, kuŗas atgriežas Latvijā 1964/ Valda pirmā, es otrā/ Ļeņingrada/ man 33 gadu/ Intūrists un čeka par mani cīnās/ uzvar Intūrists/iebraucu Rīgā un sastopu māsiņu pēc 20 gadiem.

SR: ES NEZINU, KUR LEC SAULE,
KUR RIET SĀRTA VAKARĀ,
NE ES ZINU, KUR ES IEŠU,
KĀ MŪŽIŅU NODZĪVOŠU.

Kaira Liepiņa

(1922-2011)

Kairas Liepiņas dzīves pavediens pārtrūka 20. jūnijā, bet atmiņās viņa paliks pie mums vienmēr. Kaira 20 gadu mācīja aušanu Katskiļu 3x3 nometnē. Visi kas mācījās aušanu gan apguva aušanas māku, gan daudz ieguva iepazīstot pašu Kairu. Viņa nekad nedusmojās, kad dzija un diegi mezglojās, vai kad auduma raksts aizmaldījās nepareizajā virzienā. Tādos gadījumos Kaira mierīgi palīdzēja atrisināt raibo mudžekli. Arī krāsu un rasktu izvēlē viņas padomi lika audējai pašai apdomāties un izvēlēties īsto.

Audēja Kaira gulēja vienā mītnē ar stellēm, kopā ar Bāliņa un Tomasa kundzēm. Viņa cēlās agri un gandrīz katru rītu gāja pastaigāties. Kad mutvārdu vēstures ietvaros aicināju viņu intervēties, viņa atteica, ka lai jau intervē ievērojamos lektoros, ko tad viņu vienkāršu cilvēku. Kairas meitas – Linda Duhms un Baiba Liepiņa gan vēlās, lai Kairas dzīves stāstu ieraksta mutvārdu vēsturē.

Parasti nometnes noslēgumā ievirzes dalībnieki kaut ko dāvina ievirzes vadītājam. Kairai bieži dāvājām medu. Kad uzzinājām, ka Kaira aušanas ievirzi vada pēdējo reizi, nelikās, ka medus būtu istā dāvana divdesmit gadu devumam aušanas mākā. Izdomājām Kairas vārdā dot naudas velti 3x3 Katskiļu nometnei. Kaira mums vēlāk pastāstīja, ka tā ir labākā dāvana ko viņa gadu tecējumā ir saņēmusi. Kaira turpināja piedalīties 3x3 nometnē, līdz viņa pārcēlās uz Čikāgu pie meitas Baibas.

Kaira aizgāja mūžībā 2011.g. 20 jūnijā Čikāgā. 10. augustā viņas pelnu urnu izvadīja no Bostonas latv. ev. lut. Trimdas draudzes baznīcas un guldīja Ģetzmanes kapos, blakus viņas vīram Rudolfam. Lielais izvadītāju pulks, pēc Kairas četrus gadus prombūtnes no Bostonas, liecināja, cik Kaira Liepiņa bija iemīļota un iecienīta.

Baiba Ozols

Četrām ģimenēm bija pārstāvji no trim paaudzēm 3x3 nometnē.

Kaira Liepiņa

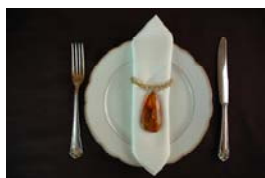
Priecājamies par salātu leti katrās pusdienās un vakariņās.

Trešdienas vakarā Maija Neimanis uzaicināja ļaudis mākslas izstādē baudīt glāzi šampānieti, gardas uzkodas, un saviesību. Visi vietējie mākslinieki bija sanākuši.

Virtuves ziņojums

Saimnieces pateicas visiem par mīļiem sveicieniem un piebilstam, ka mums pašām patīk labi ēst. Nožēlojam gan, ka visu neesat paspējuši noēst. Tātad, svētdienas rītā pēc brokastīm kad sāksim iztīrīt skapjus un noliktavas, aicinām visus palīgā. No pulksten 9:30 līdz 12:30 nāciet un paņemiet līdzī uz mājām, kas mums palicis pāri. Mums būs plastikas plēve, alumīnija papīrs un zip-tūtiņas, ar ko varēsiet iepakot savas „suņu kulītes.” Nekavējaties gultiņās! Labākie gardumi tiek izķerti pirmie.

DZINTARA GALDS

***Sagatavojam mielastus
Jūsu svētkiem un svinībām.***

Cepam latviešu maizes, kliņģerus, pīrāgus, piparkūkas.
Piesūtām jums mājās.

Inta Grunde (215) 872-7289 <igrunde@gmail.com>
Ilze Buls (203) 253-1436 <ibuls@aol.com>

3x3 avīzes redakcija:

Leksy Roman, Maira Bundža, Sniedze Ruņģe

Pateicos par iespēju atkal būt starp jums, te iemīlotā vietā. Pateicos visiem palīgiem— Sniedzei par rakstiem, Leksy par foto, Andrim par foto apstrādi, Intai par lieko drukataju un Ligai par morālo atbalstu. Maira

Liels paldies mūsu ziedotājiem:

\$10-\$25

Sandors Abens
Dzintara Galds
Līga Stam

\$50-\$100

Laila Gansert
Egils Veverbrants

\$100-\$250

Guna Mundheim
Rita Gāle Uibo

Paldies Kalamazū Daugavas
Vanagu kopai, ka mani
sponsorējāt 2011.g. 3X3
nometnē.

Sniedze Ruņģe

Redaktore: Maira Bundža

Redaktora palīdzība: Sniedze
Ruņģe

Fotogrāfe: Leksy Roman

Citas fotogrāfijas: Nick Blassmann,
Maira Bundža, Andra Leimane,
Pauls Pilmanis

Foto apstrāde: Andris Rutīšs

Avīzes galva: Aivars Zandbergs

Krāsas galvai: bērni

Korektore: Vienam rakstam Andra
Leimane, dažām citām lapām
Maija Medne